

Publicerad 2008-09-26 19:44 av Ove Arfwedsson

Älvorna dansar

Älvorna dansar på ängen i kväll.
Över nejden häver, slöjor som de väver.
Lätta som dunet, drar de över tunet,
virvlar de fram i sin yrande dans.
Oh så lockande, pockande, tjusande, rusande,
flyr över nejden som gäckande hind,
små nymfer så skira med bleknande kind,
som falnande sommarvind.

Nere invid svarta bäcken
spelar nu opp fala näcken.
Med sin fela spinner han
tråd som ingen bryta kan.

Och de över marken svingar,
som de hade fjärilsvingar
och de svävar som i trance
utan både vett och sans.

Älvkungen leder sin lockande lek
hän över hela ängen,
flyger som dimmor med midjan så vek
älvor i blomstersängen.

Ja. dansen går över stockar och sten
fast kvällen är liden och timman är sen,
lockande, pockande, tjusande, rusande,
virvlar små älvor sin dans.

Inget är mer spännande än med älvkungen få sväva,
hän över marken, kännande, brännade pulsar bäva.

Oh, älva som stoft över sløjornas sfär
upplöses av solen den klara,
och natten är över och dagen är här
och allt var en schimär nog bara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ove Arfwedsson med Poeter.se id #21993 innehar upphovsrätten